

▶ 30 Enero, 2015

Los estudiantes de la UdL pagan hasta un 41% del coste real de sus carreras

Los alumnos no deberían tener que costear más del 25% según la ley

**INFORM.
EN PÁG. 3**

El Observatori del Sistema lo liga a la subida de tasas del Govern

▶ 30 Enero, 2015

LA UB LIDERA EL RÀNQUING AMB UN 56%

L'Observatori del Sistema Universitari publica el percentatge que paguen els alumnes de cada centre. El de la UB arriba al 56%.

LA UDL NO VOL COSTOS PELS ALUMNES

El Consell de Govern de la UdL va aprova una declaració per a que la modificació de graus no suposi un cost adicional als alumnes.

SENSE PROBLEMES PER A LA PLANTILLA

Durant el Consell de Govern de la UdL d'ahir també es va demanar que les modificacions dels graus no suposin problemes als docents.

Els estudiants de la Universitat de Lleida assumeixen més d'un 40% del cost de la docència

Segons el reial decret que regula el finançament universitari, els alumnes només haurien de sufragar entre el 15 i el 25%

FOTO: A. Carrión / L'Observatori del Sistema Universitari va revelar ahir les dades (a la imatge, una fotografia d'arxiu d'una aula de la UdL)

L'Observatori del Sistema Universitari denuncia que els estudiants paguen de mitjana més del 40% del cost dels estudis quan, segon la llei, només haurien d'arribar fins el 25. A la UdL el cost es del 41%.

Barcelona
ACN

El reial decret que regulava el finançament universitari apuntava, el 2012, que els estudiants havien de sufragar amb les matrícules, entre el 15 i el 25% del cost de la "prestació del servei". Amb l'augment de les taxes que va implantar la Generalitat, l'Observatori del Sistema

Universitari (OSU) assegura que els estudiants d'universitats públiques catalanes paguen, de mitjana, més d'un 40% el cost de la docència, cosa que suposa "anar més enllà" del decret. En el cas de la Universitat de Lleida (UdL), aquest cost suposa el 41%, seguit del 42 de la Universitat de Girona, del 46 de l'Autònoma de Barcelona i el disparat 56 de la Universitat de Barcelona. A la cua es situen la Politècnica de Catalunya, la Rovira i Virgili de Tarragona i la Pompeu Fabra amb un 32 i 31% respectivament.

Davant aquestes dades, l'Observatori va denunciar ahir un canvi de model que ha apropiat el sistema als països anglosaxons. Com a con-

Lliguen aquest augment a la pujada de taxes del Govern

seqüència alerten d'una caiguda d'estudiants, per primera vegada des de 1970, que podria respondre a les dificultats d'accés a la universitat. Els motius d'aquest increment i d'aquest canvi de model en el finançament es troben en l'augment de taxes que va implantar la Generalitat de Catalunya, del 66%, i que responia al decret del Ministeri

d'Educació que fixava que l'estudiant havia de sufragar entre el 15 i el 25% del cost de "la prestació del servei", és a dir, de la docència que rebia al centre universitari. Des de l'OSU, en canvi, i amb l'evolució de la participació dels estudiants en el finançament universitari, s'assenyala que aquest percentatge ja es pagava i que en canvi, les modificacions i l'augment de taxes ha provocat "anar més enllà" del que marcava el decret.

Així explicà Alfonso Herranz, un dels autors de l'estudi, que va qualificar els preus d'"excessius" i va lamentar que la manca de comptabilitat analítica a les universitats impedeix fer judicis més taxatius.

La UdL demana que l'anunciat decret de grau i màster no sigui més costós pels seus estudiants

Davant la imminent aprovació per part del Consell de ministres del nou Reial decret d'ordenació dels ensenyaments oficials de grau i màster, conegut com a 3+2, el Consell de Govern de la Universitat de Lleida (UdL) va aprovar ahir una declaració on es demana que les modificacions que introdueix aquesta normativa no suposin un encariment reals dels costos d'estudiar a les universitats, ja que en el context actual això "pot truncar la capacitat de la universitat com a instrument de promoció social de les persones".

Així mateix, la UdL insta el Govern de l'Estat a evitar que les noves propostes docents no tinguin implicacions negatives per a les plantilles de professorat i de personal no docent, al mateix temps que reclama un finançament de les universitats públiques més proper al dels països europeus.

La declaració, que critica les incerteses que generarà la coexistència de títols amb la mateixa denominació però amb durades diferents, tant entre els estudiants com en el mercat laboral, reclama que els governs estatal i autonòmic aclareixin els dubtes i consensuin amb les universitats el desplegament del decret, tot apostant per una moratòria en la seua aplicació.